

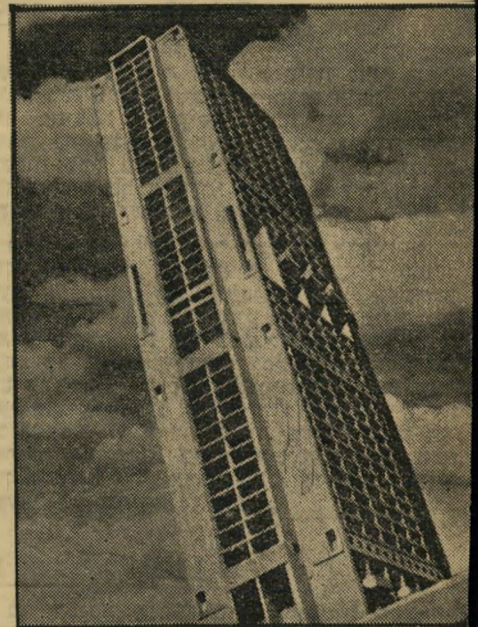
עשרה פיתחו בנו תסביכים עם טראומות של זכרונות מן העבר.

סיכום את הסימפוזיון אחד המשתתפים: "אין מה לומר כן דברים ימים ונכונים. הצרה היא שהארכיטקטים מדברים בלשון אחת כבינונים וסימפוזיונים ובלשון אחרת במציאות. לא רק שהם מתפשרים עם המזמינים על עקרונות שעליהם הם מוכיחים להילחם עד טיפת הדם האחרונה בסימפוזיונים, אלא גם כשיש להם יד חופשית, והמזמין אינו מתערב, אין הם מוציאים לים את המצב להדגמת עקרונותיהם. ביקרה הטובה, הם מעתיקים תוכניות וחזיתות שראו בזירתם מוקדמים מחוצלארץ ובמקרה הרע — מקריבים את נחיתותם של הייריים לעתיד לבוא על חשבון איזה אקסטראסטי שנמנה להם שיעשה רושם על מדיניותם החדשים."

מחול

סיפורים בפנטומימה

בהעדרה של התזמורת הפילהרמונית, ירדו אל במת היכל החובות כמה מאלי הארץ לימפוס ההודי. קרישנה, זה אפולו כובש השמים של המיתולוגיה ההינדית בת המשת אלפי השנה, יצא שוב מנהר הגימגמה כדי לחזור אחרי ימיה מנערות הכפר. שיתיה, האל הנורא, רקד את ריקוד הקוסמוס אחרי שהכריע את הדמונים ויצא מחול השמש

התיאטרון החדש: מגרד-שחקים מכונה לגוד בה?

השוקעת על פסגות הרי ההימלאיה עוטי השלג. סרי ראם גופאל, הרקדן ממדינת מייסור שבדרום הודו, השגריר המעופף של המחול ההודי הקלאסי, הופיע עם להקתו המורכבת מרקדנים הודיים, מתופף ציילוני, נערה בורמית מניו יורק, כמה ישראלים מלהקת ענבל וטיפיקורודה. הקהל, שקיבל בהתלהבות את הופעתו של גופאל, אשר הצטיין ביכולת גופנית יוצאת מן הכלל ובמבע אמנותי מהפנט, פיהק בשעמום גובר והולך בעת הופעותיהם של יתר חברי הלהקה.

המחול ההודי שונה באופן מהותי מהמחול האירופי המוכר יותר לקהל הישראלי. התנועה במחול ההודי אינה כפותה לריתמוס המילודי אלא לסיפור המעשה. בכך נהפך הריקוד ההודי לפאנטומימה של סמלים קבועים, הבאים להמחיש אגדות לחרשימאלימים.

כדי להקל על הקהל הישראלי הרב-גוני בהבנת שפת-תנועות זו, הקדיש ראם גופאל זמן ניכר להסבר הסמלים המיוצגים על ידי תנועות הידיים, הגבות, העיניים ותנועת הראש.

השיעור באמנות המזרח שראם גופאל הסביר והדגים, העלה ללא ספק את השכלתו של הקהל הישראלי — אך לא את השכלתם האמנותית של חברי הלהקה. שתי הרקדות גינות הסוליסטיות הניעו את אבריהן בליאות והיה נדמה שגופאל הוציא אותן בסרם עת מבית-הספר למחול בו למדו, כדי להרכיב בחיפזן להקה לשם הופעה בישראל. רקדני ענבל, לעומת זאת, מילאו את תפקידם באופן יוצא מהכלל, כאילו יזונו מרקוד הודי וממוסיקה הודית כל ימי חייהם.

אנשים

איך לא להכנס לבוך

ראש הממשלה, דויד בן-גוריון, מצליח לעורר סערות לא רק בנאומיו ובמעשיו, אלא גם במאכליו. אחרי ביקורו של ביגיי בחבל לכיש, במלאת לו חמש שנים, התרעם הצופה, ביטאון המפלגה הדתית הלאומית, על ששר הדתות בפועל אכל בביקור זה טריפה בפומבי. הטיב על כך מזכירו של ביגיי, יצחק נבון: "ארוחת ראש הממשלה כלה שמנת, גבינה, סלט ירקות, לפת פירות וקפה בחלב. מה טרף בארוחה זו?" תשובת הצופה: המסעדה שבה הוכנו הי מאכלים היא טריפה... שר החקלאות, משה דיין, עדיין לא התרגל למשרתו החדשה. התברר כי ממשרדו יוצאים מכתבים לחברי מפלגתו על עניינים הנוגעים לפגישות חוג הצעירים, כשהם כתובים על-ידי מזכירת המשרד ומודפסים על נייר רשמי הנושא את הכותרת מדינת ישראל. כאשר העלה ח"כ אחדות העבודה, ישראל בריינר, את העניין בשאלתה בכנסת, הודת דיין בטעותו, הבטיח להחזיר לקופת הממשלה את הוצאות הנייר והעסקת המזכירה... תתישר הבטחון, שמעון פרס, ריחט לאחרונה מחדש את חדר השינה שלו בצבע סגול, כשחילונותיו וכיסוי המיטה עשויים מבד בצבע זה. אישיות אחרת שקישטה לאחרונה מחדש את חדר השינה שלו בצבע היא כוכבת הקולנוע קים נובק, האם יש קשר בין שני המקרים? ... ח"כ הצ"כ, יוסף סרלין, נזכר השבוע, בקשר לפרשת לבון, בבדיחה יהודית: "שוליה אצל עגלון, שהרגיש את עצמו מוכשר לנהוג בעגלה, ביקש מהעגלון שימסור לו את הסוס והמושכות. אמר לו העגלון, טוב, אעשה לך בחינה, ושאל אותו: מה תעשה אם רבעשעה לפני הדלקת הנרות נכנסת לבוך עם העגלה, 10 קילומטרים לפני ה' עירייה? ויעה כיסתה את השוליה שלא ידע מה לענות. לקח העגלון וסטר לו סטירת לחי. התייפח השוליה: על מה אתה מכה אותי? מה היא העצה? איך יוצאים? איך יוצאים? ענה לו העגלון, גם אני אינני יודע. אבל 15 דקות לפני הדלקת נרות לא נכנסים לבוך עם העגלה, 10 קילומטר לפני העירייה". הסביר סרלין את מוסר ההשכל: מתפקידה של ועדת החוץ והבטחון שלא ישנה עוד כדבר הזה... הממונה על יחסי הציבור של מערכת הבטחון, הי משורר עמנואל הרוסי, דאג השבוע להעמיד עובדה היסטורית על תיקונה: אחרי שהעיתונאי אורי קיסרי, הזכיר באחת מרשימותיו כי עריסת בנו בכורו של הרוסי היתה תיבת נפט, תיקן הרוסי את הטעות במכתב למערכת הארץ: "העריסה הראשונה של בני בכורי לא היתה תיבת נפט, אלא אמבטיית פח קטנה שרופפה בסורת". ... באחד מימי שהותה בדירתם התלאביבית, הבחינה רעיית ראש הממשלה פודה בן-גוריון, בתיירים אמריקאים עצרו את מכוניתם בפתח הבית, ומסרו לי שוטר הניצב בשער מכתב לביגיי. פולה לא יכלה לעצור את כעסה, יצאה מיד בחלוק לחצר ונערה בשוטר ובתיירים: "אל תקבל מכתבים משום אדם בצורה שכזאת. ככה לא מקבלים מכתבים. זה בלתי ליגאלי. מה יש, קשה להדביק בול?! מדינת ישראל צריכה להרחיח."

איך לא להתכבד

פרסומת רבה נעשתה לעובדה שעליזה קאשי נסעה לפאריס, ושהיא מופיעה שם במועדון לילה יודע. ישראלים שבאו לאותו מועדון לשמוע את הזמרת קיבלו את ה"תשובה": "איחרתם. היא הופיעה כאן שלושה ימים ונשלחה הביתה". ... הבייתה תחזור כנראה גם רבקה מיכאלי, מכרז כבות מועדון התיאטרון החיפאי וקריינית קול-ישראל לשעבר. איש שרות השידור, משה חובב, הופיע אצלה לאחרונה, ניסה לשכנעה לחזור לעבודה בקול-ישראל בתנאי אים קוסמים... כאשר חזרה נבחרת הכדורגל הישראלית ממשחקי סיאול, חול-סו הכדורגלנים במטוס למחלקת שונות. שלמה לוי ואהרון אמר הוכנסו לתא מיוחד, ליד הטייס. המקום מצא חן דווקא בעיניו של רפי לוי שהתייגע מהסיסה הממושכת. לבסוף מצא רפי פיתרון: הוא שלם דמי פתח, דולר לאמר ודולר לשלמה לוי... בסיום משחקי גביע אסיה, קיבלה הנבחרת הישראלית מתנה ממארגני המשחק קים הקוריאניים. המתנה: ארגו ארוז ועשוף בהידור. סיפר שייץ גלור: "שמחנו נורא על המתנה. חשבנו שאם זה ארוז כל כך יפה, בטח יש שם סרביסים. כשפתחנו את הארגו התברר שיש בו רפואות. נתנו לכל שחקן בקבוק רפואה. זרקתי את זה תיכף. פצוץ יכולים לעשות אותי כשאין לי כלום, אבל חולה לא יצו מני". ... מאז זנחה הדוגמנית רינה לייס את מקצוע הדוגמנית והפכה לעקרת-בית ולאם, אין היא מתכבלת. השבוע ילדה בת, בפעם

איך מוכרים פרחים

לרגל הצגת הבכורה של המחזה אהבה שכזאת בתיאטרון זווית, ערך הצייר הצ'כוסלובקי, מילוסלב הרודה, מסיבה חגיגית לכבוד התיאטרון ואורחיו, בה הוגשו משי קאות וקאביאר. באותה מסיבה נוכח גם ח"כ מקי, משה סנה. הרים סנה את הכוסיית ואמר: "אני שונא לשחות לחיי דברים נויטראליים... וכאן הפסקי לרגע, כשכל הנוכחים חוששים שהנה הוא עומד להצדיר הצהרה פוליטית. אלא סנה המשיך: "נשתה לחיי הנשים!" שמע זאת הצייר ותיקן: "נשתה לחיי הצלחות הנשים". סנה התנגד: "אינני שותה אף פעם לחיי הכישי לונת של עצמי". ... מאחר שתיאטרון זווית אינו נוהג למכור כרטיסים להצגותיו, והנוהג הוא שהמבקרים מקבלים בכניסתם פרח ומשלמים כסום הנראה בעיניהם לקרן פה, החליטו הפעם אנשי זווית לרמוז על כך לצופים. פנינה גרי מצאה את הי פיתרון. לכל פרח מצורף פתק האומר: אהבה שכזאת אינה תלויה בדבר, אבל הצגה שי כזאת...". ... הופעותיו של קירקס וארשה בישראל, הביאו לקשירת קשרי תרבות בין פולין לגאנה. אנשי השגרירות הגאנאית שהתלהבו מהופעות המירקס בארץ, החליטו להמיינם לאיצום גורדון קוז'ו,

מזכיר שני בשגרירות הגאנאית, יצא השבוע לחארשה לשם החתמת הקירקס לשורת הופעות במולדתו... הישראלי המאושר מן פולין, על הולדת ריזו כורש עלי פולין, יורש השאהינשא הפרסי, היה בעל המסעדה הירושלמית המפורסמת, יחד קאזל שמש, שמש, צבר ממוצא פרסי הדומה דמיון מפתיע לשאה, העמד הבית יין בפתח המיוזון המהיר שלו, קישט את מסעדתו בדגלי פרס וישראל ובאורות ניאון צבעוניים, כיבד את אורחיו בין חניג... לפני כחודשיים, כאשר פורסמה הידיעה כי רות דיין, מנהלת משכית, יצאה לדיים שבצפת במיוחד כדי לתוך שם את אונות הדיג זוגית. הביע ביטאון תנועת החרות, חרות, המיהה על שאשתו של שר החקלאות נסעה למטרה כזאת על חשבון המדינה. הי שבוע פירסם חרות ידיעה תחת הכותרת "גברת דיין נסעה על חשבון המדינה". הידיעה היתה הפוכה מהכותרת. התברר כי רות דיין הרומנה על-ידי בעלי האוניה החדשה, שהם דווקא כולם אנשי תנועת החרות. הבעלים איימו להפסיק תרומותיהם לחרות אם לא תבוא התנצלות מתאימה כלפי רות.

איך לא להתכבד

פרסומת רבה נעשתה לעובדה שעליזה קאשי נסעה לפאריס, ושהיא מופיעה שם במועדון לילה יודע. ישראלים שבאו לאותו מועדון לשמוע את הזמרת קיבלו את ה"תשובה": "איחרתם. היא הופיעה כאן שלושה ימים ונשלחה הביתה". ... הבייתה תחזור כנראה גם רבקה מיכאלי, מכרז כבות מועדון התיאטרון החיפאי וקריינית קול-ישראל לשעבר. איש שרות השידור, משה חובב, הופיע אצלה לאחרונה, ניסה לשכנעה לחזור לעבודה בקול-ישראל בתנאי אים קוסמים... כאשר חזרה נבחרת הכדורגל הישראלית ממשחקי סיאול, חול-סו הכדורגלנים במטוס למחלקת שונות. שלמה לוי ואהרון אמר הוכנסו לתא מיוחד, ליד הטייס. המקום מצא חן דווקא בעיניו של רפי לוי שהתייגע מהסיסה הממושכת. לבסוף מצא רפי פיתרון: הוא שלם דמי פתח, דולר לאמר ודולר לשלמה לוי... בסיום משחקי גביע אסיה, קיבלה הנבחרת הישראלית מתנה ממארגני המשחק קים הקוריאניים. המתנה: ארגו ארוז ועשוף בהידור. סיפר שייץ גלור: "שמחנו נורא על המתנה. חשבנו שאם זה ארוז כל כך יפה, בטח יש שם סרביסים. כשפתחנו את הארגו התברר שיש בו רפואות. נתנו לכל שחקן בקבוק רפואה. זרקתי את זה תיכף. פצוץ יכולים לעשות אותי כשאין לי כלום, אבל חולה לא יצו מני". ... מאז זנחה הדוגמנית רינה לייס את מקצוע הדוגמנית והפכה לעקרת-בית ולאם, אין היא מתכבלת. השבוע ילדה בת, בפעם

היה הרריה בהונדו הצופים לא רצו ללכת

השנייה תוך שנתיים... להקתו של יונתן כרמון הופיעה ברומא בתקופה שנערכה בעיר האולימפיאדה. להקת הריקוד הישראלית זכתה בהצלחה וקיבלה ביקורות חיוביות. יום אחד לקח כרמון בידיו עתון איטלקי בו נכתבה ביקורת על להקתו, ולמרות שאינו יודע איטלקית, עבר על הכתוב. הוא נדהם: כמה מילים כמו "ברי-בריס", "חסרי-תרבות" וכיוצא בזה היו מובנות לו. יונתן מיהר להחביא את העתון לבל יראה איש את הביקורת הקטלנית. מאוחר יותר הראה את הביקורת לחבר יודע איטלקית, ביקש ממנו לתרגם עבורו את הכתוב. הוא נרגע. התברר כי הביטויים החריפים היו מיועדים לבעלי הי אולם בו נערכה הופעת הלהקה, על שמת-קניהם חיבלו בהגאה שבהופעה... השגריר האמריקאי בישראל, אורדן ריד, הוכיח כי אינו ממחר לשכוח את התפעלויות תינו האמנותיות. אחרי שנוכח בתערוכת הי צייר יהודה בן-יהודה והביע את התרשמותו מהציורים, הזמין השגריר לצייר את ציורי-הקיר בבניין השגרירות החדש בתל-אביב... הייה הרריה קפצה לפני שבועיים מלונדון — שם היא מסיימת את צילומי סרטה השותף הסודי — להולנד, כדי להיות נוכחת בהצגת הבכורה של חור בארץ זו. אחרי ההצגה נאלצו המארחים לגנוב להיה שולחן מיוחד — איש מהנוכחים באולם לא היה מוכן לחתור על חתימתה על התוכנית המיוחדת שתולקה לי צופים.

פסוקי השבוע

- ראש הממשלה, דויד בן-גוריון, בספר הזכרונות של בית-הספר לפיקוד ומטה של צה"ל: "אם גם הקצינים הבאים בעשרות השנים שלפנינו, יהיו כקצינים הבכירים של ימינו — ישראל לא ידע רע!"
- ח"כ מפא"י עקיבא גוברין: "ועדת החוץ והבטחון הפכה לחזקת החוצה."
- עקיבא גוברין, בתשובתו לקריאות-ביניים בעת נאומו בכנסת: "אני מוכן לענות על קריאות-ביניים אך לא על קריאות בינוניות!"
- ח"כ הצ"כ יוסף סרלין: "במדינת ישראל לא רק שהאזרח פוחד מפני הממשלה, יתרה מזו: הכנסת פוחדת מן הממשלה!"
- משה כרמל: "אדם החי כיום מעבודה, מוקע על-ידי הרבים כשלומיאל."
- ח"כ הדתיים הלאומיים, יצחק רפאל: "אני מחייב את הצנוורה יותר מאחרים, אם היא דרושה לטובת המדינה ולא החקא רק בשטח הבטחוני — לא צמח עדיין שום נזק מדבר שלא נתפרסם."
- יששכר שלם, בירחון אתגר: "האומה העברית רואה במוסדותיה ובמפי לגותיה מין עובדות-יטוד של הבריאה, כמו החצבת והחולירע, גזירה משמים שאין לעשות נגדה כלום."
- המפקח הכללי של המשטרה, יוסף נחמיאס: "מצב הפשיעה של המבוגרים בישראל, ביחס לארצות אחרות, הוא משיבוע רצון."
- שר החקלאות, משה דיין, בתגובה על כשלוץ תוכנית המוניטיקור: "אני בעל מקצוע בגידול ענבניות, ולא אני יזמתי את התוכנית."
- חברת דגניה: "להבטחת החתיקות בקיבוצים, הזוכרות עדיין את הנשיקה הראשונה שקיבלו מהחברים שלהן, שי בנות שגולו בקיבוץ, שאינן זוכרות את שמו של הבעל הראשון שלהן."